

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Oboroc Grigore și ultimul, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală privindul pe

*Oboroc Grigore Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.09.2018 – 23.11.2018;
2. instanța de apel: 18.01.2019 – 19.03.2019;
3. instanța de recurs: 29.05.2019 – 18.09.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 noiembrie 2018, Oboroc Grigore a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4500 u.c, ce constituie 225000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (4) Cod penal, raportat la prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, cuantumul amenzii a fost micșorat cu 700 u.c, ce constituie 35000 lei, definitiv fiind stabilită pedeapsă în formă de amendă în mărime de 3800 u.c, ceea ce constituie suma de 190000 lei.

A fost dispusă confiscarea specială în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore, Oboroc Lidia și Oboroc Tudor, în proprietatea statului a contravalorii a 20000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei

infracțiuni.

A fost dispusă confiscarea specială în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore, Oboroc Lidia și Oboroc Tudor în proprietatea statului a contravalorii a 3000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Oboroc Grigore în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4625, 96 lei. Toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Oboroc Tudor și Oboroc Lidia, hotărârea cărora în prezent cu recurs ordinar nu se atacă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Oboroc Grigore, aproximativ la 18.02.2017, aflând de la sora sa Oboroc Ecaterina, despre reținerea de către organele, de drept a concubinului ei - Turețchi Iurie, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (4) lit. a) și e) Cod penal, și-a asumat obligațiunea de a contribui la soluționarea pozitivă a cazului acestuia, asigurând-o că, prin intermediul a doi oameni, care vor influența mersul urmăririi penale, Turețchi Iurie va fi eliberat contra sumei de 20000 Euro. În continuarea intenției sale criminale, urmărind scopul primirii banilor, ce nu i se cuvin, pentru sine, precum și pentru o altă persoană, aflându-se la acel moment în Federația Rusă, prin intermediul aplicației „Skype”, a discutat cu Turețchi Leonid, care se afla la domiciliul familiei Oboroc, în raionul Ungheni, satul Chirileni, în prezența acestora, l-a asigurat și pe Turețchi Leonid că, cunoaște persoane, care contra sumei de 20000 Euro, pot influența persoanele cu funcții publice și de demnitate publică în vederea soluționării pozitive a cazului fiului acestuia. La 25.04.2017, Oboroc Grigore, după ce de către Oboroc Ecaterina împreună cu Oboroc Lidia și Turețchi Leonid, a fost acumulată suma necesară, i-a solicitat fratelui său Oboroc Tudor să se deplaseze împreună cu Turețchi Leonid în mun. Chișinău, unde urmează să transmită banii persoanelor care se vor ocupa în continuare de cazul lui Turețchi Iurie. Aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea „Porților orașului Chișinău”, Oboroc Tudor, a transmis bani la două persoane, una de sex feminin, care s-a prezentat ca Natalia și una de sex masculin. Ulterior, aproximativ la 23.07.2017, Oboroc Grigore, cu același scop, iarăși a telefonat pe Turețchi Leonid și invocând complexitatea cazului și implicarea mai multor persoane în soluționarea cazului, a mai cerut de la acesta încă 3000 Euro, la care acesta nu a fost de acord, însă

acesta a insistat, asigurându-l că totul va fi bine și feciorul va fi la liberate. În rezultat, Turețchi Leonid, a mai împrumutat 3000 euro și i le-a transmis lui Oboroc Lidia, care, la fel, la indicația lui Oboroc Grigore, prin intermediul soțului său i le-a transmis în or. Bender unei persoane de sex feminin cu prenume Natalia. Conform cursului oficial mediu de schimb al BNM de 20,8024 lei față de un Euro, pentru lunile indicate ale anului 2017, 23000 Euro constituie 478455,2 lei. Ca rezultat al acestor acțiuni criminale, Oboroc Grigore, în calitate de autor și organizator, împreună cu alte persoane, la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, a comis infracțiunea de trafic de influență, cu pretinderea, acceptarea și primirea de bani în proporții deosebit de mari, acțiunile care nu au fost urmate de obținerea rezultatului urmărit, prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.08.2017, Turețchi Iurie fiind condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) și e) Cod penal, la o pedeapsă cu închisoare.

În ședința de judecată inculpatul Oboroc Grigore, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 37-39, vol. V).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Oboroc Grigore, care a solicitat admiterea apelului și casarea parțială a sentinței, în partea în care s-a dispus confiscarea specială conform art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore în proprietatea statului a contravalorii a 20000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executorii sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, precum și în partea în care s-a dispus confiscarea specială conform art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore în proprietatea statului a contravalorii a 3000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executorii sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie respinsă cererea acuzatorului de stat privind confiscarea specială din contul lui Oboroc Grigore.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele:

- instanța de fond neîntemeiat a admis solicitarea procurorului privind confiscarea specială din contul inculpatului Oboroc Grigore, fără a motiva soluția adoptată, făcând trimitere doar la norma de drept, fără a indica aplicabilitatea acestora cazului în speță. Din constatările instanței de judecată, stabilite în sentința Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani din 23 noiembrie 2018, nu rezultă faptul că Oboroc Grigore și-ar fi însușit suma de 23000 euro. Mai mult decât atât, s-a stabilit că Oboroc Grigore nu a primit și nici nu a văzut sumele menționate de bani. Acest fapt a fost susținut de Oboroc Grigore în declarațiile expuse, cât și de către Oboroc Tudor, care au fost audiați în instanța de judecată conform regulilor de audiere a martorilor, precum și din declarațiile martorului Turețchi Leonid și rechizitoriul întocmit de procuror. Din probele administrate la dosar, reiese cu certitudine că la momentul transmiterii banilor, Oboroc Grigore se afla la muncă în Federația Rusă. La fel, din materialele cauzei reiese cu certitudine că în privința persoanelor care și-au însușit cu adevărat sumele bănești menționate cauza penală a fost disjunsă într-un proces aparte, persoanele respective fiind anunțate în căutare;

- în circumstanțele stabilite consideră ilegală, neîntemeiată și inechitabilă dispunerea confiscării speciale, în mod solidar, de la Oboroc Grigore, în proprietatea statului a contravalorii a 23000 euro în lei MD ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, care însă nu au fost însușite de către acesta, fiind însușite de alte persoane, fapt care reiese cu certitudine din probele administrate la dosar. Or, de fapt prin dispunerea confiscării speciale de la Oboroc Grigore, prima instanță a admis o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al lui Oboroc Grigore, apărut de art. 1 Protocolul 1 la Convenția europeană, dispunând confiscarea bunurilor deținute legal de către Oboroc Grigore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Oboroc Grigore, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea soluționării chestiunii cu privire la confiscarea specială a valorilor valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea

infracțiunii, iar ce ține de încadrarea juridică, vinovăție și pedeapsă, sentința nu a fost atacată.

Cu privire la motivele invocate de avocatul Dodon Ion ce vizează netemeinicia sentinței primei instanțe în partea confiscării speciale, în mod solidar de la Oboroc Grigore în proprietatea statului a contravalorii a 23000 Euro în lei moldovenești, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, au fost apreciate ca fiind nefondate din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Alineatul (4) prevede că confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Raportând la caz normele enumerate supra, instanța a conchis că, confiscarea în contul statului a contravalorii a 23000 Euro în lei moldovenești, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu afectează printr-un careva mod dreptul de proprietate menționat în art. 1 al Protocolului Adițional al CEDO, care prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale.

Instanța de apel a stabilit că, prin confiscarea specială a contravalorii a 23000 Euro în lei moldovenești, care au servit ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, se respectă principiul proporționalității între dreptul și libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea efectuării acțiunii procesuale. Conform principiului menționat drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg.

Or, în cazul dat este constatată vinovăția inculpatului Oboroc Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, suma de 23000 Euro, fiind utilizată și destinată pentru săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Oboroc Grigore, și, respectiv, cade sub incidența art. 106 din Codul penal, or, după cum a recunoscut însăși inculpatul, i-a fost transmisă suma de 23 000 Euro, bani pe care dânsul menționează că i-a transmis altor persoane pentru a fi adoptată o hotărâre favorabilă în privința lui Turețchi Iurie.

Subsecvent, instanța de apel a stabilit că confiscarea specială este necesară și

proporțională scopului legii procesual penale.

Prin urmare, prima instanță în mod corect a soluționat chestiunea cu privire la confiscarea specială în mod solidar de la Oboroc Grigore în proprietatea statului a contravalorii a 23000 Euro în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Oboroc Grigor și ultimul, care având conținut identic, și indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești contestate, în partea în care s-a dispus confiscarea specială conform art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore, Oboroc Lidia și Oboroc Tudor în proprietatea statului a contravalorii a 20000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executorii sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, precum și în partea în care s-a dispus confiscarea specială conform art. 106 Cod penal în mod solidar de la Oboroc Grigore, Oboroc Lidia și Oboroc Tudor în proprietatea statului a contravalorii a 3000 euro în lei MD conform cursului oficial al BNM la data executorii sentinței, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie respinsă cererea acuzatorului de stat privind confiscarea specială din contul lui Oboroc Grigore; precum și în partea stabilirii pedepsei principale cu amendă lui Oboroc Grigore, cu dispunerea liberării lui Oboroc Grigore de executarea pedepsei amenzii conform art. 385 alin. (6) CPP.

În motivarea recursurilor invocă următoarele argumente:

- în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei în fond, de către acuzatorul de stat nu a fost probat faptul însușirii sumelor respective de către inculpatul Oboroc Grigore, ba dimpotrivă s-a constatat cu certitudine contrariul;

- instanța de apel și ce-a de fond neîntemeiat a admis solicitarea procurorului privind confiscarea specială din contul inculpatului Oboroc Grigore, fără a motiva soluția adoptată, făcând trimitere doar la norma de drept, fără a indica aplicabilitatea acestora cazului în speță. Din constatările instanțelor de judecată ierarhic inferioare, stabilite în sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 23 noiembrie 2018, nu rezultă faptul că Oboroc Grigore și-ar fi însușit suma de 23000 euro. Mai mult decât atât, s-a stabilit că Oboroc Grigore nu a primit și nici nu a văzut niciodată sumele menționate de bani. Acest fapt a fost susținut de Oboroc Grigore în declarațiile expuse, cât și de către Oboroc Tudor

Grigore, care au fost audiați în instanța de judecată conform regulilor de audiere a martorilor, precum și din declarațiile martorului Turețchi Leonid și rechizitoriul întocmit de procuror. Din probele administrate la dosar, reiese eu certitudine că la momentul transmiterii banilor, Oboroc Grigore se afla la muncă în Federația Rusă, iar suma de 23000 a fost transmisă de Turețchi Leonid altor persoane. La fel, din materialele cauzei reiese cu certitudine că în privința persoanelor care și-au însușit cu adevărat sumele bănești menționate cauza penală a fost disjunsă într-un proces aparte, persoanele respective fiind anunțate în căutare. Confiscarea specială este o măsură de siguranță și nu o pedeapsă penală. Sumele bănești utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii urmează a fi confiscate de la persoanele care au intrat în posesia sumelor respective. Ori, confiscarea de la Oboroc Grigore a sumei respective face imposibilă confiscarea acestora de la persoanele care cu adevărat au intrat în posesia lor în eventualitatea atragerii acelor persoane la răspundere penală;

- în circumstanțele stabilite considerăm ilegală, neîntemeiată și inechitabilă dispunerea confiscării speciale, în mod solidar, de la Oboroc Grigore, în proprietatea statului a contravalorii a 23000 (douăzeci și trei mii) euro în lei MD ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, care însă nu au fost însușite de către acesta, fiind însușite de alte persoane, fapt care reiese cu certitudine din probele administrate la dosar. Or, de fapt prin dispunerea confiscării speciale de la Oboroc Grigore, prima instanță a admis o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al lui Oboroc Grigore, apărât de art. 1 Protocolul 1 la Convenția europeană, dispunând confiscarea bunurilor deținute legal de către Oboroc Grigore;

- astfel, considerăm că la acest capitol instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (în special, cu privire la necesitatea confiscării sumelor de la persoanele care au dobândit cu adevărat-sumele respective și în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă), instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței (în special, atunci când instanța de apel a constatat cum că Oboroc Grigore singur ar fi declarat că el a primit suma de 23000 euro și a transmis-o altor persoane, ori asemenea declarații nu se conțin la materialele cauzei, care denotă o altă situație referitor la acest aspect).

6. La recursurile ordinare declarate de partea apărării, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile

inculpatului Oboroc Grigore.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor, autorul invocă ca temei pentru recursuri prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În același timp, Colegiul penal constată din recursurile declarate, că recurenții, nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și nici pedeapsa stabilită inculpatului, invocând doar dezacordul cu faptul confiscării în folosul statului, de la Oboroc Gr. a sumei de 23 000 euro, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, care însă nu au fost însușite de către acesta, fiind însușite de alte persoane, fapt care reiese cu certitudine din probele administrate la dosar.

Analizând textul deciziei atacate, Colegiul constată că, temeiul invocat de către recurenți, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată, hotărârea cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, inclusiv și asupra chestiunii invocate de apărător și inculpat menționată supra. Din textul deciziei recurate se atestă, că instanța de apel, a statuat că este pe deplin justificată cerința procurorului, privind aplicarea în calitate de măsură de siguranță de drept penal, confiscarea contravalorii, în beneficiul statului, a sumei de 23 000 euro, ceea ce conform cursului oficial de schimb al BNM, în perioadele săvârșirii infracțiunii constituia suma de 478.455,2 lei.

Instanța de recurs consideră că, de fapt prin argumentele invocate sub aspectul

temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurenții își exprimă dezacordul cu motivarea hotărârii instanței de apel referitor la aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal – confiscarea specială a sumei de 23 000 euro, însă aceste critici au format obiectul discuției și asupra căroră instanța de apel s-a expus întemeiat.

Astfel, aplicarea confiscării în beneficiul statului a contravalorii sumei de 23 000 euro, rezultate din infracțiune, în viziunea Colegiului penal este just bazată pe norma art. 106 alin. (1) și (2) lit. b) Cod penal, unde este stipulat că, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.* În prezenta speță se constată, că instanța de apel just a stabilit că prin acțiunile sale infracționale, Oboroc Gr., acționând în calitate de autor și organizator, în comun cu Oboroc T. și Oboroc L., a pretins, acceptat și primit, prin mijlocitor, bani, în proporții deosebit de mari (23 000 euro), pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite.

De asemenea, instanța de apel corect a constatat că, au fost întrunite integral condițiile prevăzute pentru a supune confiscării speciale contravaloarea banilor utilizați și destinați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2) și (3), 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge critica recurenților precum că prin dispunerea confiscării speciale de la Oboroc Grigore, prima instanță a admis o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al lui Oboroc Grigore, apărat de art. 1 Protocolul 1 la Convenția europeană, dispunând confiscarea bunurilor deținute legal de către Oboroc Grigore. Astfel, Colegiul penal reține că confiscarea în contul statului a contravalorii a 23 000 euro în lei moldovenești, ca valori valutare utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu afectează printr-un careva mod dreptul de proprietate menționat în art. 1 al Protocolului Adițional al CEDO, care prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale. În jurisprudența CEDO, aceasta a acceptat că ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate al particularilor, poate fi admisă prin prisma unui ordin de interes general, numai dacă se asigură un just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării drepturilor

individului. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană. Conform principiului menționat drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg.

Astfel, Colegiul penal stabilește că confiscarea specială, în speța dată, este necesară și proporțională scopului legii procesual penale, iar prima instanță în mod corect a soluționat chestiunea cu privire la confiscarea specială în mod solidar de la Oboroc Gr. în proprietatea statului a contravalorii a 23 000 euro în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței, ca valori utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentând pe deplin motivele pentru care a respins apelul avocatului inculpatului, Dodon Ion, cu menținerea sentinței ca fiind legală și întemeiată.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Oboroc Grigore și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală privind-l pe **Oboroc Grigore Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 octombrie 2019.**

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana